



NEHEMIA

9-13

Het volk vernieuwt het verbond,
maar Nehemia moet later opnieuw
hervormingen doorvoeren.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/nehemia/9-13

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Vasten en schuldbelijdenis	2 min	4
2	Gods trouw in Israëls geschiedenis	6 min	5
3	Israël erkent zijn schuld en slavernij	2 min	9
4	De leiders verzegelen het verbond	2 min	10
5	De beloften van het volk aan God	3 min	12
6	Hout en eerstelingen voor de tempel	1 min	14
7	De tienden en het voorraadhuis	2 min	16
8	Verhuizen naar Jeruzalem door loting	3 min	17
9	De inwoners en verdedigers van Jeruzalem	4 min	19
10	Levieten, tempeldienaren en stadsbestuur	3 min	21
11	De geslachten van priesters en Levieten	2 min	24
12	De feestelijke inwijding van de stadsmuur	5 min	25
13	Het levensonderhoud van de tempeldienaren	2 min	29
14	De uitsluiting van Ammonieten en Moabieten	3 min	30

15	Nehemia herstelt de tempeldienst	3 min	32
16	Nehemia handhaaft de sabbatsrust	3 min	34
17	Huwelijken met vrouwen uit andere volken	2 min	37
18	Nehemia's strenge optreden en frustratie	3 min	39
19	Nehemia's voorbeeld: bidden en werken	3 min	41
	Om verder te lezen		42

1

Vasten en schuldbelijdenis

We komen bij hoofdstuk 9 van Nehemia. Dit speelt zich blijkbaar nog steeds af in de zevende maand. Er staat:

Op de vierentwintigste dag van deze maand verzamelden de Israëlieten zich met vasten en in rouwgewaden, met aarde op hun hoofd. En het nageslacht van Israël zonderde zich af van alle vreemdelingen. Ze gingen staan en beleden hun zonden en de ongerechtigheden van hun vaders. Nadat zij op hun plaats waren gaan staan, lazen zij voor uit het wetboek van de HEERE, hun God, gedurende een vierde deel van de dag; en op een ander vierde deel van de dag deden zij belijdenis en bogen zich neer voor de HEERE, hun God. Jesua en Bani, Kadmiël, Sebanja, Bunni, Serebja, Bani en Chenani gingen op de verhoging van de Levieten staan en riepen met luide stem tot de HEERE, hun God. De Levieten Jesua, Kadmiël, Bani, Hasabneja, Serebja, Hodia, Sebanja en Petahja zeiden: Sta op, loof de HEERE, uw God, van eeuwigheid tot eeuwigheid, en laat men Uw heerlijke Naam loven, die boven alle lof en prijs verheven is.

NEHEMIA 9:1-5

Nu weet ik niet wie van hen dit zei, want dit is een lang gebed. Waarschijnlijk zei een van hen dit namens de anderen. Waarschijnlijk was er één aan het woord en stonden de anderen bij hem terwijl hij namens het volk bad. Allereerst zeggen ze:

Sta op en prijs de Heer, jullie God, voor altijd en eeuwig.

Dan wordt deze lofprijzing tot de HEERE gericht, een heel lange, waarin de hele geschiedenis van het Joodse volk wordt doorgenomen.

2

Gods trouw in Israëls geschiedenis

U bent het, HEERE, U alleen. U hebt de hemel gemaakt, de allerhoogste hemel en heel het leger erin, de aarde en al wat daarop is, de zeeën en al wat daarin is, en U doet dat alles leven, en de menigte aan de hemel buigt zich voor U neer.

NEHEMIA 9:6

U bent de HEERE God, Die Abram uitkoos, hem uit Ur van de Chaldeeën leidde en hem de naam Abraham gaf. U bevond zijn hart trouw tegenover U en sloot met hem een verbond om het land van de Kanaänieten, Hethieten, Amorieten, Ferezieten, Jebusieten en Girgasieten aan zijn nakomelingen te geven. U hebt Uw woorden vervuld, want U bent rechtvaardig. U zag de ellende van onze vaders in Egypte en hoorde hun geroep bij de zee. U deed tekenen en wonderen tegen de farao, zijn dienaren en heel het volk van zijn land, want U wist dat zij overmoedig tegen hen optraden. Zo hebt U voor Uzelf een Naam gemaakt, zoals die tot op deze dag bekend is. U spleet de zee voor hen, zodat zij midden door de zee over het droge gingen. Hun achtervolgers wierp U in de diepte, als een steen in machtige wateren. U leidde hen overdag met een wolkkolom en 's nachts met een vuurkolom, om de weg die zij moesten gaan te verlichten. Ook daalde U neer op de berg Sinaï en sprak U vanuit de hemel met hen. U gaf hun rechtvaardige bepalingen en betrouwbare wetten, goede verordeningen en geboden. U maakte hun Uw heilige sabbat bekend en gaf hun voorschriften, verordeningen en wetten door de hand van Mozes, Uw dienaar. U gaf hun brood uit de hemel voor hun honger en liet voor hun dorst water uit de rots komen. U zei hun het land binnen te gaan en in bezit te nemen dat U hun onder ede beloofd had. Maar zij, onze vaders, handelden overmoedig, waren halsstarrig en luisterden niet naar Uw geboden. Zij weigerden te gehoorzamen en dachten niet aan de wonderen die U onder hen had gedaan. Zij bleven halsstarrig en stelden in hun opstandigheid een leider aan om naar hun slavernij terug te keren. Maar U bent een God Die bereid is te vergeven, genadig en barmhartig, geduldig en

overvloedig in goedertierenheid. U verliet hen niet, zelfs niet toen zij voor zichzelf een gegoten kalf maakten en zeiden: ‘Dit is uw god, die u uit het land Egypte heeft geleid’, en U daarmee diep krenkten. Toch verliet U hen in Uw grote barmhartigheid niet in de woestijn. De wolkkolom week overdag niet van hen om hen op de weg te leiden, en de vuurkolom week 's nachts niet om hun licht te geven op de weg die zij moesten gaan. U gaf ook Uw goede Geest om hen te onderwijzen. U onthield hun Uw manna niet en gaf hun water voor hun dorst. Veertig jaar onderhield U hen in de woestijn, zodat hun niets ontbrak. Hun kleren versleten niet en hun voeten zwollen niet op. Ook gaf U hun koninkrijken en volken en verdeelde die in gebieden. Zo namen zij het land van Sihon, de koning van Hesbon, en het land van Og, de koning van Basan, in bezit. U maakte hun kinderen zo talrijk als de sterren aan de hemel en bracht hen in het land waarvan U tegen hun vaders had gezegd dat zij het moesten binnengaan en in bezit nemen. Het volk ging het land binnen en nam het in bezit. U onderwierp de bewoners van het land, de Kanaänieten, aan hen. U gaf die met hun koningen en de volken van het land in hun handen, zodat zij met hen konden doen wat zij wilden. Zij veroverden versterkte steden en vruchtbare grond en namen huizen vol goederen in bezit, al uitgehouwen waterputten, wijngaarden, olijfgaarden en fruitbomen in overvloed. Zij aten, werden verzadigd en dik en genoten van Uw grote goedheid. Toch waren zij ongehoorzaam en kwamen zij tegen U in opstand. Zij wierpen Uw wet achter hun rug en doodden Uw profeten, die tegen hen getuigden om hen naar U te laten terugkeren. Zij krenkten U diep. Daarom gaf U hen in de macht van hun vijanden, die hen onderdrukten. In hun nood riepen zij tot

U en U hoorde vanuit de hemel. In Uw grote barmhartigheid gaf U hun verlossers, die hen uit de macht van hun vijanden bevrijdden.

NEHEMIA 9:7-27

Dit gaat over de tijd van de richteren.

Maar als zij rust gekregen hadden, deden zij opnieuw wat kwaad is voor Uw aangezicht. Dan gaf U hen weer over in de hand van hun vijanden en die heersten dan weer over hen. Als zij zich dan bekeerden en tot U riepen, hoorde U vanuit de hemel en redde hen vele malen, overeenkomstig Uw barmhartigheid. U hebt hen gewaarschuwd om hen te doen terugkeren naar Uw wet, maar zij hebben overmoedig gehandeld. Ze hebben niet naar Uw geboden geluisterd, maar hebben gezondigd tegen Uw bepalingen, waardoor een mens die ze houdt, leven zal. Zij zetten hun schouder er dwars tegenin, zij waren halsstarrig en luisterden niet. Vele jaren bent U geduldig geweest ten opzichte van hen, en hebt U hen door Uw Geest gewaarschuwd, door de dienst van Uw profeten, maar zij namen het niet ter ore. Toen hebt U hen in de hand van de volken van de landen overgegeven. Door Uw grote barmhartigheid hebt U hen niet vernietigd en hebt U hen niet verlaten, want U bent een genadig en barmhartig God.

NEHEMIA 9:28-31

3

Israël erkent zijn schuld en slavernij

Welnu, onze God, o grote, geweldige en ontzagwekkende God, Die het verbond en de goedertierenheid in acht neemt, laat al de moeite die ons heeft getroffen niet gering zijn voor Uw aangezicht: onze koningen, onze vorsten, onze priesters, onze profeten, en onze vadersen, heel Uw volk, vanaf de dagen van de koningen van Assyrië tot op deze dag. U bent echter rechtvaardig geweest in alles wat ons overkomen is. Want U hebt getrouw gehandeld, maar wij hebben goddeloos gehandeld. Onze koningen, onze vorsten, onze priesters en onze vadersen hebben Uw wet niet gehouden en zij hebben geen acht geslagen op Uw geboden en op Uw getuigenissen, die U hun gegeven hebt. Zij hebben U in hun koninkrijk niet gediend, ondanks Uw vele kostbaarheden, die U hun had gegeven, en ondanks het uitgestrekte en vruchtbare land dat U aan hen overgegeven had, en zij hebben zich niet bekeerd van hun slechte daden. Zie, vandaag zijn wij slaven, en het land dat U aan onze vadersen hebt gegeven om de vrucht en het goede daarvan te eten, zie, wij zijn slaven daarin.

NEHEMIA 9:32-36

Daarmee wordt waarschijnlijk bedoeld dat ze nog steeds dienaren van Assyrië zijn, van Perzië in dit geval. Hij zei:

Vanaf de tijd van de Assyriërs tot nu.

De Assyriërs hadden natuurlijk het noordelijke koninkrijk in ballingschap gevoerd. Daarna kwamen de Babyloniërs, en nu de Perzen. Tot op deze dag zijn ze nog steeds dienaren. Er staat:

Zie, vandaag zijn wij slaven, en het land dat U aan onze vaders hebt gegeven om de vrucht en het goede daarvan te eten, zie, wij zijn slaven daarin. De opbrengst ervan verschaft veel rijkdom aan de koningen die U over ons aangesteld hebt vanwege onze zonden. Zij heersen over onze lichamen en over onze dieren naar hun goeddunken, en wij zijn in grote benauwdheid.

NEHEMIA 9:36-37

We hebben dus weer een vruchtbaar land, maar we eten de vruchten niet. Het levert voordeel op voor die heidense heersers die vanwege onze zonden over ons zijn aangesteld.

4

De leiders verzegelen het verbond

Op grond van dit alles sluiten wij een vaste overeenkomst en stellen die op schrift, met het zegel van onze vorsten, Levieten en priesters.

NEHEMIA 9:38

De hoofdstukindeling is hier enigszins kunstmatig. De tekst gaat verder en vertelt wie dit verbond hebben verzegeld: de leiders en de priesters en de Levieten. Hun namen worden genoemd in hoofdstuk 10, vers 1 tot en met 27. Eerst staat er in vers 1:

Onder hen die hun zegel zetten waren: Zijne Excellentie Nehemia, de zoon van Hachalja, en Zidkia,

NEHEMIA 10:1

En daarna worden in vers 2 tot en met 8 de namen genoemd van enkele andere mannen, die priesters waren. We weten dat het priesters zijn, omdat er aan het einde van vers 8 staat:

Maäzja, Bilgai, en Semaja; dat waren de priesters.

NEHEMIA 10:8

We krijgen dus eerst de landvoogd en de priesters.

Daarna de Levieten. Er zijn blijkbaar twee groepen Levieten. In vers 9 staan Jesua, de zoon van Azanja, Binnui, de zoon van Henadad, en Kadmiël. Dan hun broeders, die natuurlijk ook Levieten zijn. Ik weet niet waarom ze afzonderlijk worden genoemd, maar die eerste groep moet uit vooraanstaande Levieten hebben bestaan. Daarna worden tot en met vers 13 de namen van nog een aantal Levieten genoemd.

Dan komen de oudsten van het volk. Dat zouden de leiders van de geslachten van de verschillende stammen zijn. De priesters en de Levieten komen eerst, maar de andere stammen hebben ook hun eigen leiders. Die worden genoemd in de volgende verzen, vers 14 tot en met 27.

5

De beloften van het volk aan God

Nu wordt ons uitgelegd welk verbond ze sloten. Waarmee ze instemden, staat in vers 28 en verder. Er staat:

De rest van het volk, de priesters, de Levieten, de poortwachters, de zangers, de tempeldienaren, en al wie zich had afgezonderd van de volken van de landen om de wet van God te houden, hun vrouwen, hun zonen en hun dochters, al wie kennis en inzicht had, verbonden zich met hun broeders en hun vooraanstaanden en namen met een zelfvervloeking en een eed de verplichting op zich dat ze zouden wandelen volgens de wet van God, die gegeven was door de dienst van Mozes, de dienaar van God, en dat zij alle geboden van de HEERE, onze Heere, al Zijn bepalingen en Zijn verordeningen, in acht zouden nemen en houden:

NEHEMIA 10:28-29

Die woorden 'een vervloeking op zich nemen' betekenen dat ze een vloek over zichzelf afriepen voor het geval ze de eed die ze aflegden zouden breken.

De HEERE, onze Heere, eigenlijk, Jahweh, onze Adonai.

Wij zullen onze dochters niet aan de volken van het land geven, en hun dochters zullen wij niet voor onze zonen nemen. Als de volken van het land op de sabbatdag hun waren en allerlei soorten graan zullen brengen om te verkopen, dan zullen wij dat niet op de sabbat of op een andere heilige dag van hen aannemen. Wij zullen het zevende jaar het land braak laten liggen, en afzien van allerhande rente. Wij leggen onszelf de geboden op dat wij een derde sikkkel per jaar zullen geven voor de dienst van het huis van onze God; voor het uitgestalde brood en het voortdurende graanoffer, voor het voortdurende brandoffer, de sabbatten, de nieuwe maanden, voor de feestdagen, voor de geheiligde gaven, voor de zondoffers om verzoening te doen voor Israël, en voor heel de dienst van het huis van onze God.

NEHEMIA 10:30-33

Er waren in wezen drie specifieke dingen naast de algemene afspraak die ze maakten. De algemene afspraak was dat ze zich zouden houden aan de wetten die Mozes had gegeven. Maar er waren drie dingen die ze in het bijzonder opsomden. Eén daarvan was dat ze niet met heidenen zouden trouwen. Ze zouden zich niet door huwelijken met heidenen vermengen, zoals ze in vers 30 zeiden. Vervolgens zouden ze de sabbat houden, zowel de sabbatdag als het zevende jaar. Het sabbatsjaar en de sabbatdag zouden ze houden. Het laatste was dat ze zichzelf regelmatig een belasting zouden opleggen, in vers 32. Een derde sikkkel zilver per man, waarschijnlijk. Dat zou dienen voor de algemene kosten van het in bedrijf houden van de tempel. De dagelijkse, vaste offers en de toonbroden en dergelijke kostten iets.

Helaas hebben ze dit niet volgehouden. We zullen zien dat ze deze dingen eigenlijk niet hadden gedaan wanneer Nehemia terugkomt nadat hij een tijd weg is geweest. Maar ze hebben wel een eed afgelegd. Er staat in vers 34:

6

Hout en eerstelingen voor de tempel

Wij, de priesters, de Levieten en het volk, hebben het lot geworpen over het offer van het hout, om dat naar het huis van onze God te brengen, ingedeeld naar onze families, op vastgestelde tijden, jaar op jaar, om dat te verbranden op het altaar van de HEERE onze God, overeenkomstig wat in de wet beschreven staat.

NEHEMIA 10:34

Waarschijnlijk het hout voor de vuren, voor de kolen op het altaar.

Iemand moest het hout aanvoeren, en ze wierpen het lot om te bepalen wie van de Levieten dat zou doen.

Wij nemen de verplichting op ons om de eerstelingen van onze grond en de eerstelingen van elke vrucht van elke boom jaar op jaar naar het huis van de HEERE te brengen, en de eerstgeborenen van onze zonen en van onze dieren, overeenkomstig wat beschreven staat in de wet; en om de eerstgeborenen van onze runderen en van ons kleinvee naar het huis van onze God te brengen, naar de priesters die dienstdoen in het huis van onze God. En de eerstelingen van ons deeg, onze heoffers, de vrucht van elke boom, nieuwe wijn en olie zullen wij brengen naar de priesters, naar de voorraadkamers van het huis van onze God. De tienden van onze grond brengen wij naar de Levieten; de Levieten krijgen de tienden in alle steden waar wij werken. Ook zal er een priester, een zoon van Aäron, bij de Levieten zijn, als de Levieten de tienden ontvangen. En de Levieten zullen een tiende van de tienden naar het huis van onze God brengen, naar de kamers van het voorraadhuis,

NEHEMIA 10:35-38

7

De tienden en het voorraadhuis

Deze voorraadkamers bevonden zich in de tempel zelf. In Maleachi, waar het over de tienden gaat, in Maleachi hoofdstuk 3 en vers 10, staat:

Breng al de tienden naar het voorraadhuis, zodat er voedsel in Mijn huis is. Beproof Mij toch hierin, zegt de HEERE van de legermachten, of Ik niet de vensters van de hemel voor u zal openen, en zegen over u zal uitgieten, zodat er geen schuren genoeg zullen zijn.

MALEACHI 3:10

Hij bedoelt dat het voedsel bestemd is voor de priesters en de Levieten. Het voorraadhuis is niet de plaatselijke gemeente. Veel mensen hebben onderwezen dat het voorraadhuis de plek is waar je naartoe gaat om gevoed te worden. In het Nieuwe Testament ontvangen we ons geestelijke voedsel van onze plaatselijke gemeente. Dus zou je de tienden van je opbrengst naar je plaatselijke gemeente moeten brengen, het voorraadhuis. Dit wordt de leer van het geven van tienden aan het voorraadhuis genoemd. Waarschijnlijk onderwijzen negen van de tien kerkgenootschappen dit als een officiële leer. Ze gebruiken Maleachi om te zeggen dat je de tienden naar het voorraadhuis moet brengen: dat is je plaatselijke gemeente.

Maar de plaatselijke gemeente is eigenlijk op geen enkele manier iets wat overeenkomt met het voorraadhuis bij de tempel. Het voorraadhuis van de tempel was niet de plek waar de mensen naartoe gingen om hun voedsel te halen. Het is niet de plek waar ze gingen eten. Het is de plek waar ze gaven om de priesters en de Levieten te voeden. Daarom komt het niet overeen met de plek waar je zelf naartoe gaat. Het is niet je voorraadkast. Het is niet de plek waar je naartoe gaat om je voedsel te halen. Het

voorraadhuis is hier iets heel anders. Het bevindt zich in de tempel en het is de plek waar jaarlijks de tienden werden opgeslagen. Die werden het hele jaar bewaard, omdat het graan was en dat houdbaar was. De priesters aten er het hele jaar van.

want de Israëlieten en de Levieten moeten het heffer van graan, nieuwe wijn en olie naar de voorraadkamers brengen; daar zijn immers de voorwerpen van het heiligdom, de priesters die dienstdoen, de poortwachters en de zangers. Wij zullen het huis van onze God niet verwaarlozen.

NEHEMIA 10:39

8

Verhuizen naar Jeruzalem door loting

Hoofdstuk 11. Er was een klein probleem, want Jeruzalem besloeg een groot oppervlak, maar er woonden niet erg veel mensen. De meeste mensen die uit Perzië waren teruggekomen, hadden zich gevestigd in dorpen verspreid over Juda en in hun eigen woonplaatsen waar ze vandaan waren gekomen. Er woonde een vrij klein aantal mensen in Jeruzalem. Toch had Jeruzalem een bepaalde minimale bevolking nodig om als stad te kunnen functioneren en ook om de stad te verdedigen. Daarom regelden ze daadwerkelijk dat één op de tien mensen in Israël in Jeruzalem moest wonen.

Dat zou veel later niet het geval zijn geweest, toen de bevolking van Israël natuurlijk veel groter was. Je zou waarschijnlijk geen tiende van de bevolking binnen de muren van Jeruzalem kunnen onderbrengen. Maar op dit moment, toen er niet zo veel mensen waren, wierpen ze wel het lot om te bepalen wie daar zou blijven. Er staat:

De vorsten van het volk woonden in Jeruzalem, maar de rest van het volk wierp het lot om één op de tien van het volk naar voren te brengen om in Jeruzalem, de heilige stad, te gaan wonen, en negen op de tien in de andere steden. Het volk zegende alle mannen die zich vrijwillig aanboden om in Jeruzalem te wonen.

NEHEMIA 11:1-2

Het kan zijn dat degenen die door het lot waren aangewezen, werden beschouwd als mensen die hier vrijwillig mee instemden. Of misschien waren er sommigen die er vrijwillig voor kozen, ook zonder de loting. Hoe dan ook, het wordt voorgesteld alsof ze een of ander offer brengen door in Jeruzalem te gaan wonen. Het is een offer omdat ze waarschijnlijk in hun dorpen, waar hun voorouders woonden, grond hebben die van hun voorouders is geweest. Ze hebben landbouwgrond en huizen die ze achterlaten om in Jeruzalem te gaan wonen. Ze geven het bewerken van het land op. Dat was wat de meesten van hen deden, en waarschijnlijk deden ze dat graag, omdat ze op die manier voorspoed konden hebben als God hun regen en voorspoed op het land gaf.

Ze moesten hun beroep inruilen voor iets wat ze als stadsbewoner konden doen. Gewoonlijk zou je dan ambachtsman worden, misschien goudsmid of smid, of een of andere koopman. Je ging je bezighouden met de verkoop van dingen of zoiets, in plaats van met landbouw. De meeste mensen waren boer, en waarschijnlijk waren de meeste mensen ook het liefst boer. Maar degenen die vrijwillig naar Jeruzalem verhuisden, moesten uiteraard van beroep veranderen, omdat ze daar geen grond zouden hebben om te bewerken. Ze zouden een stedelijke leefwijze moeten aannemen.

9

De inwoners en verdedigers van Jeruzalem

In vers 3 staat:

Dit zijn de leiders,

Dit zijn de hoofden van het gewest die in Jeruzalem woonden (in de steden van Juda woonden, ieder in zijn bezit, in hun steden: Israël, de priesters, de Levieten, de tempeldienaren en de nakomelingen van de slaven van Salomo).

NEHEMIA 11:3

Er staat:

Maar in de steden van Juda woonde iedereen op zijn eigen grond, in zijn eigen stad: Israëlieten, priesters, Levieten, tempeldienaren en nakomelingen van Salomo's dienaren.

Ze woonden niet in Jeruzalem, tenzij ze door het lot waren aangewezen als die ene op de tien.

In Jeruzalem woonden sommigen van de nakomelingen van Juda en van de nakomelingen van Benjamin. Van de nakomelingen van Juda: Ataja, de zoon van Uzzia, de zoon van Zacharja, de zoon van Amarja, de zoon van Sefatja, de zoon van Mahalaleël, van de nakomelingen van Perez;

NEHEMIA 11:4

Dit zijn, denk ik, degenen die waren uitgekozen. Eerst hebben we mensen uit de stam Juda, in vers 4 tot en met 6. Aan het eind van vers 6 staat:

Dit waren dappere mannen.

Ze waren daar dus gedeeltelijk om dapper te zijn, dat wil zeggen om de stad te verdedigen. Dapper zou betekenen dat ze in militair opzicht bruikbaar waren voor de verdediging van de stad. Er waren er 468 uit de stam Juda.

Dan hebben we in vers 7 tot en met 9 mensen uit de zonen van Benjamin, de stam Benjamin. Het is interessant dat Benjamin weliswaar een veel kleinere stam was, maar dat er door het lot twee keer zoveel mensen van hen waren uitgekozen om daar te wonen als van Juda. Van Juda waren er maar 468 mensen, maar van Benjamin 928. Er zijn dus bijna precies twee keer zoveel Benjaminiten als Judeeërs.

Dan gaat het in vers 10 tot en met 14 over de priesters. Het totale aantal priesters was 1.192, maar ze worden onderverdeeld in kleinere groepen. Zo lezen we bijvoorbeeld in vers 12:

‘Van de broeders’ — dat wil zeggen: de broeders die priester waren — ‘die het werk van het huis verrichtten’.

Deze woorden komen uit Nehemia 11:12.

Blijkbaar het werk van de tempel. Alle priesters deden soms het werk van de tempel, maar het is moeilijk te weten hoe ze dat regelden. Er waren te veel priesters om hen werkelijk allemaal tegelijk in de tempel te laten werken. David had hen in 24 priesterafdelingen verdeeld, en die kwamen twee keer per jaar aan de beurt, telkens een week.

Ik weet niet of ze dat in de tijd van Nehemia ook deden, of dat ze in plaats daarvan gewoon een deel van de priesters namen om voortdurend het werk in het huis van de HEERE te doen. De rest zou dan alleen ondersteunend werk doen. Het is echt moeilijk te weten, maar degenen die het werk van het huis deden, waren met 822.

Dan staat er in vers 13:

En zijn broeders, familiehoofden: tweehonderdtweeënveertig.
Amassai, de zoon van Azareël, de zoon van Achzai, de zoon van
Mesillemoth, de zoon van Immer.

NEHEMIA 11:13

Blijkbaar de hoofden van de priesterlijke vaderhuizen. Daar zijn er 242 van in vers 13. Dan zijn er onder hen ook strijdbare helden. Er waren 128 strijdbare helden, blijkbaar ook onder de priesters.

Ik ga ervan uit dat al deze groepen tot de priesters behoren. Maar het is mogelijk dat de hoofden van de vaderhuizen en de strijdbare helden aparte groepen zijn, naast de priesters of de Levieten. In dat geval is het aantal priesters maar 822. Dan heb je 242 hoofden van geslachten en 128 strijdbare helden.

10

Levieten, tempeldienaren en stadsbestuur

Dan heb je de Levieten in vers 15 tot en met 18, en daar zijn er 284 van. Dan heb je de poortwachters, die in vers 19 worden genoemd. Er zijn 172 poortwachters.

Vers 20:

De rest van Israël, de priesters en de Levieten woonden in alle steden van Juda, ieder in zijn erfelijk bezit. De tempeldienaren woonden op de Ofel; Ziha en Gispa waren aangesteld over de tempeldienaren.

NEHEMIA 11:20-21

De tempeldienaren waren natuurlijk degenen die het hout hakten en het water droegen voor de tempel. Het waren de Gibeonieten die door bedrog die overeenkomst met Jozua hadden gesloten. Ze hadden hier dus iemand die toezicht hield op hun werk.

De opzichter van de Levieten in Jeruzalem was Uzzi, de zoon van Bani, de zoon van Hasabja, de zoon van Mattanja, de zoon van Micha; van de nakomelingen van Asaf waren de zangers verantwoordelijk voor het werk in het huis van God. Er was namelijk een gebod van de koning met betrekking tot hen, een vaste overeenkomst met betrekking tot de zangers, zodat elke dag het voor die dag benodigde er was. En Petahja, de zoon van Mesezabeël, uit de nakomelingen van Zerah, de zoon van Juda, stond de koning terzijde bij elke zaak van het volk.

NEHEMIA 11:22-24

Dit is dus de bestuurlijke structuur binnen de stad, van die weinigen die in de stad woonden, betrekkelijk weinigen. De Levieten hadden hun eigen opzichter over zich, en de tempeldienaren hadden een opzichter over zich. Blijkbaar was er nog een andere man, Petahja, die de vertegenwoordiger van de koning was in alle zaken die het volk aangingen.

[Redactienoot: de spreker noemt hier Mephihaiah; de beschreven functie en Nehemia 11:24 wijzen op Petahja.] Met de vertegenwoordiger van de koning wordt vermoedelijk die van de koning van Perzië bedoeld, want er was geen koning in Jeruzalem.

Dan volgen de namen van mensen en families die buiten Jeruzalem woonden, in vers 25 tot en met 36.

In de dorpen op het platteland waren sommigen van de nakomelingen van Juda gaan wonen: in Kirjat-Arba en de bijbehorende plaatsen, in Dibon en de bijbehorende plaatsen, in Jekabzeël en zijn dorpen, in Jesua, in Molada, in Beth-Palet,

NEHEMIA 11:25-26

Enzovoort. Er zijn heel wat steden. Vers 31 zegt:

De nakomelingen van Benjamin van Geba woonden in Michmas, Aja en Bethel en de bijbehorende plaatsen,

NEHEMIA 11:31

Dan worden er dorpen genoemd. Vers 36 zegt:

Van de Levieten woonden sommigen in land dat aan Juda en Benjamin toebedeeld was.

NEHEMIA 11:36

Dit is voor ons geen bijzonder belangrijke informatie om te weten, al die details. Deze mensen zijn niet beroemd. Nou ja, dat zijn ze denk ik wel als ze in de Bijbel staan — beroemder dan ik. Maar we weten niets over hen behalve hun namen, waar ze woonden en waarom ze daar woonden. We hebben hier dus een van die vele lijsten waar de boeken Nehemia en Ezra zo dol op zijn.

11

De geslachten van priesters en Levieten

Hoofdstuk 12 zegt:

Dit zijn de priesters en de Levieten die met Zerubbabel, de zoon van Sealthiël, en Jesua waren opgetrokken: Seraja, Jeremia, Ezra,

NEHEMIA 12:1

Dan volgt er een lange lijst. Deze priesters waren lang geleden meegetrokken, en tot en met vers 7 worden al hun namen genoemd. Dan staat er:

Sallu, Amok, Hilkia en Jedaja; dat waren de hoofden van de priesters en hun broeders in de dagen van Jesua.

NEHEMIA 12:7

Vers 8 zegt:

De Levieten waren: Jesua, Binnui, Kadmiël, Serebja, Juda, en Mattanja. Hij en zijn broeders waren verantwoordelijk voor de dankliederen.

NEHEMIA 12:8

En ook daar worden heel wat namen genoemd. Dan zegt vers 12:

In de dagen van Jojakim waren de volgende priesters familiehoofden: van Seraja was dat Meraja; van Jeremia, Hananja,

NEHEMIA 12:12

En dan worden de priesters genoemd, de zonen van de vaderhuizen, enzovoort, helemaal tot en met vers 21.

In vers 22 staat:

De Levieten werden in de dagen van Eljasib, Jojada en Johanan en Jaddua ingeschreven als familiehoofden, en de priesters tijdens het koningschap van Darius, de Pers. De nakomelingen van Levi, de familiehoofden, werden in het boek van de kronieken ingeschreven, tot de dagen van Johanan, de zoon van Eljasib. De hoofden van de Levieten waren Hasabja, Serebja, en Jesua, de zoon van Kadmiël, en hun broeders stonden, dienst voor dienst, tegenover hen om te prijzen en te loven, volgens het gebod van David, de man Gods:

NEHEMIA 12:22-24

Dan volgen in vers 25 de namen van de poortwachters die de wacht hielden bij de voorraadkamers en de poorten. In vers 26 staat:

Dezen waren er in de dagen van Jojakim, de zoon van Jesua, de zoon van Jozadak, en in de dagen van Nehemia, de landvoogd, en van de priester Ezra, de schriftgeleerde.

NEHEMIA 12:26

12

De feestelijke inwijding van de stadsmuur

We hebben dus heel wat namen van mensen die in die tijd leefden, van priesters en Levieten. Nu komt er weer wat actie. Het is tijd om de muur in te wijden, de muur die nu voltooid is. Dat deden ze door twee groepen priesters met muziekinstrumenten op één punt te laten beginnen. Die liepen boven op de muur in tegengestelde richtingen, totdat ze elkaar aan de andere kant zouden ontmoeten. Zo werd de hele muur met

lofprijzing bedekt. Met andere woorden, ze zongen en aanbaden God terwijl ze liepen. Veel hiervan zou natuurlijk niet de moeite waard zijn om uitvoerig te lezen, om de eenvoudige reden dat er alleen maar de verschillende punten langs de muur worden genoemd.

Er staat:

Bij de inwijding van de muur van Jeruzalem zochten zij de Levieten uit al hun woonplaatsen om hen naar Jeruzalem te brengen, om met blijdschap de inwijding te verrichten, met dankzegging en met gezang, met cimbalen, luiten en harpen. De nakomelingen van de zangers verzamelden zich, zowel vanuit het omliggende gebied van Jeruzalem als vanuit de dorpen van de Netofatieten, en vanuit het huis van Gilgal, en vanuit de velden van Geba en Azmaveth, want de zangers hadden dorpen voor zichzelf gebouwd rond Jeruzalem. De priesters en de Levieten reinigden zich; vervolgens reinigden zij het volk, de poorten en de muur.

NEHEMIA 12:27-30

Met 'ik' wordt hier kennelijk Nehemia bedoeld.

Toen liet ik de vorsten van Juda de muur opgaan. Ik stelde twee grote dankkoren en processies op: de ene ging naar rechts, over de muur, naar de Mestpoort, en achter hen liep Hosaja met de helft van de vorsten van Juda, en Azarja, Ezra en Mesullam, Juda, Benjamin, Semaja en Jeremia, en van de nakomelingen van de priesters met trompetten: Zacharja, de zoon van Jonathan, de zoon van Semaja, de zoon van Mattanja, de zoon van Michaja, de zoon van Zakkur, de zoon van Asaf, en zijn broeders Semaja en Azareël, Milalai, Gilalai, Maäi, Nethaneël en Juda, en Hanani, met muziekinstrumenten van David, de man Gods. En Ezra, de schriftgeleerde, ging voor hen uit. Zij gingen vervolgens naar de Bronpoort, en recht voor hen uit gingen zij via de trappen van de stad van David naar boven, waar de muur oploopt, boven het huis van David langs tot aan de Waterpoort in het oosten. Het tweede dankkoor ging in tegenovergestelde richting, met mij erachter, en met de helft van het volk, over de muur, boven de Bakoventoren langs, tot aan de Brede Muur,

NEHEMIA 12:31-38

Enzovoort.

In de volgende paar verzen volgt een lange lijst van de plaatsen waar ze op de muur langskwamen, de verschillende locaties, de poorten enzovoort, de verschillende punten. In vers 40 en 41 zegt hij:

De twee dankkoren gingen in het huis van God staan, evenals ik en de helft van de bestuurders die bij mij waren, en de priesters met trompetten.

NEHEMIA 12:40-41

Dan noemt hij namen.

en Maäseja, Semaja, Eleazar, Uzzi, Johanan, Malchia, Elam en Ezer. Ook lieten de zangers zich horen, en Jizrahja, de opzichter. Zij brachten op die dag grote offers en waren verblijd, want God had hen in grote mate verblijd, en ook de vrouwen en de kinderen waren verblijd, zodat de blijdschap van Jeruzalem van ver gehoord werd.

NEHEMIA 12:42-43

Deze lange lijsten worden voor ons misschien vervelend om te lezen, al die namen. Maar één ding waarvan ze getuigen, is dat we hier historische verslagen lezen. Dit is geen mythologie. Iemand die een mythe verzint, zou niet zoveel namen verzinnen alleen maar om ruimte te vullen. De namen zijn bewaard omdat ze waren vastgelegd. Ze hadden opgeschreven wie deze kant op zou gaan en wie die kant op zou gaan, dus hebben ze al hun namen. En Ezra neemt deze lijsten om de een of andere reden graag op. Hij is zelf priester. De priesters hadden echt een voorliefde voor lijsten met namen en geslachtsregisters en dat soort dingen.

Eén ding kunnen we zeggen: al deze namen en deze geografische plaatsen leveren geen boeiende lectuur op. Dat betekent dat ze niet zouden zijn opgenomen als dit mythologie was, die alleen maar werd geschreven als een heldenverhaal over legendarische heldendaden. We lezen echte geschiedenis over echte mensen. Hun namen kennen we. Hun gezichten kennen we niet. Maar doordat ze in de Schriften vermeld staan, is de herinnering aan hen eigenlijk voor altijd bewaard.

Er staat:

13

Het levensonderhoud van de tempeldienaren

Ook werden op die dag mannen aangesteld over de kamers voor de voorraden, voor de heoffers, voor de eerstelingen en voor de tienden, om daarin de door de wet voorgeschreven delen van de opbrengst van de velden om de steden te verzamelen voor de priesters en de Levieten, want er was blijdschap in Juda over de priesters en de Levieten die daar in dienst stonden,

NEHEMIA 12:44

Enzovoort. In vers 45:

en hun taak ten behoeve van hun God en hun taak bij de reiniging vervulden, evenals de zangers en de poortwachters, overeenkomstig het gebod van David en Salomo, zijn zoon.

NEHEMIA 12:45

Vers 46:

In de dagen van David en Asaf, van oudsher, waren er namelijk hoofden van de zangers en voor het loflied en de lofzangen voor God.

NEHEMIA 12:46

In de dagen van Zerubbabel en in de dagen van Nehemia gaf heel Israël de delen voor de zangers en de poortwachters, een deel voor elke dag. Ook zonderden zij heilige gaven af voor de Levieten, en de Levieten zonderden die af voor de kinderen van Aäron.

NEHEMIA 12:47

Dit gaat gewoon over hoe deze mensen in hun levensonderhoud voorzagen. De kinderen van Israël gaven dingen aan de zangers en de muzikanten en de Levieten, en de Levieten gaven een deel daarvan aan de priesters.

Dan komen we bij het laatste hoofdstuk, waarin er eigenlijk nog een paar interessante verhaallijnen overblijven. Misschien vinden sommigen van jullie de lijsten en dergelijke die we hebben behandeld interessant. Maar ik vermoed dat de meesten van jullie het verhaal interessanter vinden, en dat is wat we in de rest van het boek hebben, dit laatste hoofdstuk 13.

Er staat:

14

De uitsluiting van Ammonieten en Moabieten

Op die dag werd er voorgelezen uit het boek van Mozes voor de oren van het volk. Daarin werd voorgescreven bevonden dat een Ammoniet of een Moabiet tot in eeuwigheid niet in de gemeente van God mocht komen, omdat zij de Israëlieten niet met brood en water tegemoetgekomen waren, en men Bileam tegen hen had ingehuurd om hen te vervloeken; onze God had de vloek echter veranderd in zegen.

NEHEMIA 13:1-2

Dat wil zeggen: toen Bileam was ingehuurd om hen te vervloeken, doorkruiste God op bovennatuurlijke wijze Bileams bedoelingen en zorgde Hij ervoor dat hij Israëel zegende. Daar verwijst dit naar. Maar de Moabieten en de Ammonieten werden hiervoor nog steeds verantwoordelijk gehouden, en God had gezegd dat ze niet in de gemeente van de Heere mochten komen.

Het gebeurde, toen zij de wet hoorden, dat zij alle mensen van allerlei herkomst afzonderden van Israëel.

NEHEMIA 13:3

Het gedeelte van de wet dat ze hierover lazen, is Deuteronomium 23, vers 3 tot en met 4. Daar gaat het erover dat deze mensen uit deze volken tot in het tiende geslacht niet in het huis van de Heere mochten komen. In Deuteronomium 23, vers 3 en 4, staat:

Een Ammoniet of Moabiet mag niet in de gemeente van de HEERE komen; zelfs hun nakomelingen van de tiende generatie mogen tot in eeuwigheid niet in de gemeente van de HEERE komen, vanwege het feit dat zij u onderweg niet met brood en water tegemoetgekomen zijn toen u uit Egypte wegtrok; en omdat hij Bileam, de zoon van Beor, uit Pethor in Mesopotamië, tegen u ingehuurd heeft om u te vervloeken.

DEUTERONOMIUM 23:3-4

Dit is dus het gedeelte dat ze lazen in Nehemia 13, vers 1 tot en met 3. Ze zagen dat de Ammoniet en de Moabiet tot het tiende geslacht niet in de gemeente van de Heere mochten komen.

Wat betekent dat? Ik heb sommige mensen horen opperen dat het betekent: tot het tiende geslacht na de tijd van Mozes. Dat wil zeggen: tien generaties lang na de tijd van Mozes moeten Ammonieten en Moabieten erbuiten blijven, maar daarna mogen ze binnenkomen. Maar de tijd waarover we hier lezen, de tijd van Nehemia, was veel meer dan tien generaties later. Daarom kan het dat niet betekenen.

Wat het waarschijnlijk betekent, is dat iedereen die ergens onder zijn voorouders, tot tien generaties terug, Moabieten of Ammonieten heeft, te veel Ammonitisch of Moabitisch bloed in zich heeft en uitgesloten zal worden van de gemeente van de Heere. Maar zelfs God overtrad dit, doordat Hij David en Salomo uitkoos om het huis van de Heere te bouwen, hoewel zij een paar generaties terug Moabitisch bloed in zich hadden. Ruth was een Moabitische. Maar mogelijk maakte het verschil dat zij de moeder was en niet de vader. Het kan zijn dat een afstammeling van een Moabiet zijn betekent dat je van een Moabitische man afstamt. De afstamming wordt immers via de vader gevolgd, niet via de moeder. Het is dus moeilijk te zeggen. Blijkbaar werden er op dit gebied heel wat compromissen gesloten onder de ballingen die uit Perzië waren teruggekomen. In vers 4 staat:

15

Nehemia herstelt de tempeldienst

Hiervóór had Eljasib, de priester die aangesteld was over de kamers van het huis van onze God, en die verwant was aan Tobia, een grote kamer voor hem gemaakt; daar brachten zij vroeger steeds het graanoffer, de wierook, de voorwerpen, de tienden van het graan, van de nieuwe wijn en de olie — overeenkomstig het gebod voor de Levieten, de zangers en de poortwachters — en het hefoffer voor de priesters. Toen dit alles plaatsvond was ik niet in Jeruzalem, want in het tweeëndertigste jaar van Arthahsasta, de koning van Babel, moest ik bij de koning terugkomen, maar na verloop van dagen kreeg ik weer verlof van de koning. Toen ik in Jeruzalem aankwam, kreeg ik inzicht in het kwaad dat Eljasib ten behoeve van Tobia gedaan had, door een kamer voor hem te maken in de voorhoven van het huis van God.

NEHEMIA 13:4-7

Deze voorraadkamers in de tempel waren er om het graan op te slaan waarvan de Levieten en de priesters het hele jaar zouden leven. Maar blijkbaar had de priester Eljasib Tobia een gunst bewezen, om een reden die we niet kennen. Hij had een van die kamers leeggemaakt en hem toegestaan zijn spullen daar neer te zetten. Of hij die als verblijfplaats, als opslagruimte of als kantoor gebruikte, weten we niet, maar Tobia had die kamer op de een of andere manier in gebruik genomen.

Dit was volstrekt kwalijk in mijn ogen; daarom wierp ik al het huisraad van Tobia uit de kamer naar buiten. Ik zei dat ze de kamers moesten reinigen, en ik liet de voorwerpen van het huis van God daar terugbrengen, met het graanoffer en de wierook.

NEHEMIA 13:8-9

Bedenk dat Tobia een Ammoniet was, en een Ammoniet mocht niet in de gemeente komen. En nu had hij nota bene een kamer in de tempel zelf. Dit ergerde Nehemia. Hij kon niet begrijpen hoe dit compromis tot stand was gekomen. Hij gaat er gewoon heen en begint spullen de kamer uit te gooien, de straat op of de binnenplaats op, zodat ze afgevoerd kunnen worden.

Verder kwam ik te weten dat de delen voor de Levieten niet werden gegeven, en dat de Levieten en de zangers, die het werk verrichtten, waren gevlucht, ieder naar zijn eigen veld.

NEHEMIA 13:10

Dat wil zeggen dat de mensen waren opgehouden tienden te betalen. Daardoor hadden de Levieten geen eten, dus moesten ze teruggaan om akkers te zoeken die ze konden bewerken, in plaats van in Jeruzalem bij de tempel te werken.

Ik riep de machthebbers ter verantwoording en zei: Waarom is het huis van God verlaten? Ik bracht hen bij elkaar en ik deed hen hun plaats weer innemen. Toen bracht heel Juda de tienden van het graan, de nieuwe wijn en de olie weer naar de voorraadkamers. En ik gaf Selemja, de priester, en Zadok, de schrijver, en van de Levieten Pedaja, de leiding over de voorraadkamers, en naast hen Hanan, de zoon van Zakkur, de zoon van Mattanja, want zij werden betrouwbaar geacht, en het was aan hen om alles onder hun broeders te verdelen. Denk hierom aan mij, mijn God, wis mijn blijken van goedertierenheid niet uit, die ik aan het huis van mijn God en aan de eredienst daarin, heb bewezen.

NEHEMIA 13:11-14

16

Nehemia handhaaft de sabbatsrust

In die dagen zag ik in Juda mensen die op de sabbat de wijnpersen aan het treden waren en die hopen graan brachten en die op ezels laadden, en ook wijn, druiven en vijgen en allerlei andere lasten. Zij brachten die naar Jeruzalem op de sabbatdag.

NEHEMIA 13:15

Het volk had zich met een eed in een verbond verplicht om deze dingen niet te doen. Hij komt terug, en dit is waar ze mee bezig zijn.

Op de dag dat zij dat voedsel gingen verkopen, waarschuwde ik hen. Ook woonden er Tyriërs, die vis aanvoerden en allerlei koopwaar, die zij op de sabbat aan de Judeeërs en in Jeruzalem verkochten. Toen riep ik de edelen van Juda ter verantwoording en zei tegen hen: Wat is dit voor een wandaad die u verricht, waardoor u de sabbatdag ontheiligt? Deden uw vaders niet evenzo? En vervolgens bracht onze God al dit kwaad over ons en over deze stad. En u voegt nog eens toe aan de brandende toorn over Israël door de sabbat te ontheiligen!

NEHEMIA 13:15-18

Toen het vóór de sabbat donker begon te worden bij de poorten van Jeruzalem, beval ik de poorten te sluiten en gaf ik opdracht ze pas na de sabbat weer te openen. Ik stelde enkele van mijn dienaren bij de poorten op, zodat er op de sabbat geen lasten zouden worden binnengebracht. De kooplieden en verkopers van allerlei waren overnachtten een of twee keer buiten Jeruzalem. Ik waarschuwde hen en zei: Waarom overnacht u bij de muur? Als u dat nog eens doet, zal ik de hand aan u slaan!

NEHEMIA 13:19-21

Met andere woorden: 'Ik zal jullie arresteren.'

Vanaf die tijd kwamen ze niet meer op de sabbat. Ik zei tegen de Levieten dat ze zich moesten reinigen en dat ze de poorten zouden komen bewaken om de sabbatdag te heiligen. Denk ook hierom aan mij, mijn God, en spaar mij overeenkomstig de grootheid van Uw goedertierenheid.

NEHEMIA 13:21-22

Het beleid om de poorten bij zonsondergang vóór de sabbat te sluiten en ze dicht te houden tot de sabbat voorbij was, was de manier om kooplieden van buiten tegen te houden. Sommigen probeerden nog steeds te komen, maar hij zei dat ze het een of twee keer probeerden. Toen bedreigde hij hen en kwamen ze niet meer terug.

Waarschijnlijk was het vanwege dit beleid om de poorten op de sabbat gesloten te houden dat Jezus in Matteüs 24 tegen Zijn discipelen zei, toen Hij het over de verwoesting van Jeruzalem had:

Wanneer u de gruwel van de verwoesting op de heilige plaats ziet staan, laten dan zij die in Judea zijn, vluchten.

MATTHEÛS 24:15-16

Vlucht uit Jeruzalem, vlucht de rivier over naar de bergen. En Hij zei:

En bid dat uw vlucht niet zal plaatsvinden in de winter en ook niet op een sabbat.

MATTHEÛS 24:20

De winter en de sabbatdag zouden allebei bijzonder ongelegen tijden zijn om te reizen. Dat gold vooral voor inwoners van Jeruzalem die op de sabbat probeerden weg te komen, omdat de poorten dan gesloten zouden zijn. Waarschijnlijk was het dus vanwege dit beleid dat Jezus zei:

En bid dat uw vlucht niet zal plaatsvinden in de winter en ook niet op een sabbat.

MATTHEÛS 24:20

Dit beleid lijkt door Nehemia te zijn ingevoerd en werd daarvoor niet toegepast.

17

Huwelijken met vrouwen uit andere volken

Ook zag ik in die dagen Joden die Asdoditische, Ammonitische en Moabitische vrouwen bij zich hadden doen wonen. Hun kinderen spraken voor de helft Asdoditisch, en ze konden geen Judees spreken, maar spraken overeenkomstig de taal van elk volk. Ik had onenigheid met hen en ik vervloekte hen. En ik sloeg sommige mannen van hen en trok hun de haren uit. Ik liet hen zweren bij God: U zult uw dochters niet aan hun zonen geven en van hun dochters niemand voor uw zonen of voor uzelf nemen!

NEHEMIA 13:23-25

Dat zouden natuurlijk de vaders zijn die hun zonen en dochters aan deze mensen uit andere volken hadden gegeven.

Is het niet met betrekking tot deze dingen dat Salomo, de koning van Israël, gezondigd heeft? Terwijl er onder veel heidenvolken geen koning was zoals hij, en hij zijn God lief was en God hem tot koning gesteld had over heel Israël? Ook hem deden de uitheemse vrouwen zondigen. Zullen wij dan naar u luisteren door al dit grote kwaad te doen door onze God ontrouw te zijn door uitheemse vrouwen bij u te doen wonen?

NEHEMIA 13:26-27

Toen ze destijds in hoofdstuk 10 dit verbond sloten, was trouwen met mensen uit andere volken een van de dingen waarvan ze zeiden dat ze die niet zouden doen. In hoofdstuk 10, vers 30 staat dat een van de dingen waartoe ze zich in het verbond verbonden, dit was:

Wij zullen onze dochters niet aan de volken van het land geven, en hun dochters zullen wij niet voor onze zonen nemen.

NEHEMIA 10:30

Daar hadden ze zich niet aan gehouden toen hij een tijd terug in Perzië was. In hoofdstuk 10, vers 31 beloofden ze dat ze de sabbat zouden houden, maar ook daar hadden ze zich niet aan gehouden. Toen hij terugkwam, trof hij hen aan terwijl ze dat overtraden. En dan zeiden ze natuurlijk in hoofdstuk 10, vers 32 dat ze de Levieten en de aanbidding in de tempel zouden ondersteunen. Ook daarmee waren ze gestopt. Alles waartoe ze zich in hun verbond met God hadden verplicht, deden ze dus niet meer. Nehemia was woedend.

18

Nehemia's strenge optreden en frustratie

Het is interessant hoe gewelddadig hij soms is. Eerder, in vers 8, gooide hij alle huisraad van Tobia de kamer uit. Hij gaat gewoon naar binnen en begint spullen de deur uit te gooien. In vers 11 zegt hij:

Ik riep de machthebbers ter verantwoording en zei: Waarom is het huis van God verlaten? Ik bracht hen bij elkaar en ik deed hen hun plaats weer innemen.

NEHEMIA 13:11

En dan in vers 25, over die mannen die hun zonen en dochters met de Ammonieten lieten trouwen, zei hij:

Ik ging tegen ze in, vervloekte ze, sloeg sommigen van hen en trok hun haar uit.

In vers 28 zullen we zien dat hij een andere man wegjaagt uit het priesterschap, zoals we nog zullen zien.

In vers 28:

Een van de zonen van Jojada, de zoon van Eljasib, de hogepriester, was een schoonzoon van Sanballat, de Horoniet. Daarom joeg ik hem bij mij weg.

NEHEMIA 13:28

Ik joeg hem bij me weg. Deze man was priester en toch was hij getrouwd met een dochter van Sanballat, een van de vijanden van Israël. Blijkbaar verdreef hij hem dus uit het priesterschap en liet hij hem niet blijven. Dan zegt hij:

Denk aan hen, mijn God, vanwege de ontwijding van het priesterschap, namelijk het verbond van het priesterschap en van de Levieten.

NEHEMIA 13:29

Nehemia moet zich vreselijk gefrustreerd hebben gevoeld nadat hij eerder deze hervormingen had doorgevoerd. Toen lazen ze de wet en wilde het hele volk vol ijver een eed afleggen dat ze zich aan al deze dingen zouden houden. Hij gaat een poosje weg en komt terug, en op elk van deze punten hebben ze hun beloften alweer gebroken.

Ik zal je eens wat zeggen: als iemand een gemeente leidt als voorganger, heeft hij daar zijn handen vol aan als hij het serieus neemt, want er is zoveel gesjoemel met principes en zoveel zonde. De voorganger hoort voortdurend over nieuwe schandalen in zijn eigen gemeente, tenzij het een heel kleine gemeente is. Als je oudste bent in een gemeente, zoals ik dat weleens ben geweest, lijkt het alsof er elke week wanneer de oudsten bijeenkomen weer een nieuw schandaal is, een nieuwe zonde waarin iemand verward is en die aangepakt moet worden. Daar word je moe van. Je begint te denken: waarom kunnen deze mensen zich niet gewoon gedragen? Wat mankeert deze mensen?

Het moet wel zo zijn dat ze God gewoon niet echt kennen. Ze blijven proberen een God te gehoorzamen Die ze niet kennen of over Wie ze niet ernstig nadenken. Ze vrezen de Heere niet. Het is ontzettend ergerlijk, want een man die geestelijk leiding geeft, is meestal iemand die de Heere wel vreest. Daarom geeft hij geestelijk leiding. Hij is voorganger of iets dergelijks. Meestal is dat omdat hij de Heere liefheeft en God wil dienen.

Het is ontzettend moeilijk om deze mensen te begrijpen, die zomaar tot ongehoorzaamheid vervallen, en dat zonder onder druk te staan. Het is niet zo dat je je dochters aan een heiden moet uithuwelijken. Het is niet zo dat je onder enige druk

staat om dat te doen. Mensen doen dat omdat God hun gewoon niets kan schelen. Dat is iets wat voor een man van God ontzettend moeilijk te begrijpen is. Nehemia was hier ongetwijfeld erg door verbijsterd.

19

Nehemia's voorbeeld: bidden en werken

Hij zegt in vers 30:

Zo reinigde ik hen van al het vreemde en ik stelde diensten vast voor de priesters en de Levieten, ieder voor zijn werk, en ook voor het offer van het hout op de vastgestelde tijden en voor de eerstelingen. Denk aan mij, mijn God, ten goede.

NEHEMIA 13:30-31

Dit is eigenlijk een samenvatting van wat hij voor Israël heeft gedaan. Hij wees de priesters en de Levieten de taken toe die bij hen hoorden, en hij zuiverde de stad van haar heidense activiteiten.

[Vertalersnoot: de spreker leest in Nehemia 13:30 de Engelse woorden 'of everything pagan' (van alles wat heidens is). De HSV heeft hier 'van al het vreemde'. Zijn uitleg over heidense activiteiten sluit aan bij die Engelse weergave.] En hij eindigt met de woorden:

Denk aan mij, mijn God, ten goede.

NEHEMIA 13:31

God heeft aan hem gedacht. Zelfs wij denken nog aan hem. God heeft ervoor gezorgd dat hij in herinnering blijft, want er is een heel boek over zijn activiteiten. En in zijn tijd wist hij niet dat dat er zou komen. Hij wist niet dat mensen dit boek 2500 jaar later zouden lezen en zouden zeggen: 'Zo, die Nehemia, dat was een goede kerel.' En hij wordt in goede herinnering gehouden omdat hij goed was, en hij bad dat God ervoor zou zorgen dat hij herinnerd werd.

Dit is dus het verhaal van een man die gewoon een doorsnee Jood in een vreemd land is en die hart had voor zending. Hij verlangde ernaar dat er dingen zouden veranderen. En hij stelde zich beschikbaar voor God, en hij bad veel. Hij was een gebedsstrijder, zou ik zeggen. En God gebruikte hem en maakte hem beroemd. Hij maakte hem voor altijd beroemd vanwege zijn ijver voor God.

Hij was zowel een heel praktische man als een geestelijke man. Blijkbaar dacht hij niet dat bidden en op God vertrouwen betekenden dat je geen wijze en praktische dingen meer hoefde te doen. Volgens Spreuken maakt wijsheid deel uit van Gods leiding in ons leven. En deze man had praktische wijsheid en wist hoe hij dingen moest aanpakken, en hij geloofde in hard werken en op God vertrouwen.

En dus is volgens mij een van de belangrijkste lessen uit Nehemia dat een man die heel veel bidt en een groot geloof in God heeft, ook geen enkele reden ziet om zich minder in te spannen. Hij zet zijn werkkraft en bekwaamheid in en maakt plannen om de dingen te laten gebeuren waarvoor hij bidt dat ze zullen gebeuren. Want:

Want Gods medearbeiders zijn wíj. Gods akker en Gods bouwwerk bent ú.

1 KORINTHE 3:9

Wanneer we bidden dat iets gedaan zal worden, moeten we bereid zijn om, als God ons roept, er zelf iets aan te doen als antwoord op die gebeden.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Nehemia 9:1-5
- Nehemia 9:6
- Nehemia 9:7-27
- Nehemia 9:28-31
- Nehemia 9:32-36
- Nehemia 9:36-37

- Nehemia 9:38
- Nehemia 10:1
- Nehemia 10:8
- Nehemia 10:28-29
- Nehemia 10:30-33
- Nehemia 10:34
- Nehemia 10:35-38
- Maleachi 3:10
- Nehemia 10:39
- Nehemia 11:1-2
- Nehemia 11:3
- Nehemia 11:4
- Nehemia 11:13
- Nehemia 11:20-21
- Nehemia 11:22-24
- Nehemia 11:25-26
- Nehemia 11:31
- Nehemia 11:36
- Nehemia 12:1
- Nehemia 12:7
- Nehemia 12:8
- Nehemia 12:12
- Nehemia 12:22-24
- Nehemia 12:26
- Nehemia 12:27-30
- Nehemia 12:31-38
- Nehemia 12:40-41
- Nehemia 12:42-43
- Nehemia 12:44
- Nehemia 12:45
- Nehemia 12:46
- Nehemia 12:47
- Nehemia 13:1-2
- Nehemia 13:3

- Deuteronomium 23:3-4
- Nehemia 13:4-7
- Nehemia 13:8-9
- Nehemia 13:10
- Nehemia 13:11-14
- Nehemia 13:15
- Nehemia 13:15-18
- Nehemia 13:19-21
- Nehemia 13:21-22
- Mattheüs 24:15-16
- Mattheüs 24:20
- Nehemia 13:23-25
- Nehemia 13:26-27
- Nehemia 10:30
- Nehemia 13:11
- Nehemia 13:28
- Nehemia 13:29
- Nehemia 13:30-31
- Nehemia 13:31
- 1 Korinthe 3:9

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.